

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕
อรหันต์ ๔ มีในพุทธศาสนาเท่านั้น

เทศน์ที่อุตรนี้หลายครั้งนะ ไม่ต่ำกว่า ๗ ครั้ง ไม่นับ กุมภวา วัดโยธา แลวรอบนอกไม่นับ เฉพาะในตัวเมืองอุตรประมาณ ๗ ครั้งนะ แลวรอบนอกก็มีกุมภวา วัดโยธานิมิตร หนองขอนกว้าง วัดที่เราบวช ไปเทศน์วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ที่ผ่านมานี้ ก็ตรงกับวันเราบวชพอดีเลย เราได้ไปเทศน์ที่วัดโยธา ครบรอบวันบวช ๖๘ ปีเราบอกเลย คือบวชวันที่ ๑๒ พฤษภาคม บ่ายโมงเป้งบวช วันนั้นดูเหมือนบ่าย ๒ โมงเทศน์ เราพูดไป ๆ ก็เปิดเลยเชียว ตั้งแต่วันบวชวิ่งเต้นชวนขายหาอรรถหาธรรมมาเพื่อตัวเอง จากนั้นก็เพื่อพี่น้องทั้งหลาย ดังปัจจุบันนี้เพื่อพี่น้องทั้งหลาย ก็บอกตรง ๆ เป็นที่พอใจทุกอย่าง ไม่มีที่ต้องตีในหัวใจเราแล้ว ได้มาสงเคราะห์พี่น้องทั้งหลายที่วัดโยธานิมิตรวันนี้ เราว่าซึ่งเป็นวัดที่เราบวช เราบอกว่าอย่างนั้น

ตั้งแต่บวชแล้วก็เสาะแสวงหาอรรถหาธรรมตลอดมา วันนี้จึงเป็นวันประกาศผลของการเสาะแสวงหาอรรถหาธรรมมาเป็นยังใจบ้าง แล้วเปิดอกหมดเลยเชียว ๆ วันนั้นเปิดโล่งโลกธาตุทีเดียว กลับมาบ้านไม่เสียท่าเสียที ไม่ขายหน้าตัวเองและพี่น้องชาวอุตรเรา เราบวชที่นี้วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๗๗ ที่นี้เวลามาเทศน์วัดโยธา ก็วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เป็นเวลา ๖๘ ปีเต็มวันนี้ เราก็บอก วันนี้วันครบรอบการบวชของเรา เราก็บอกตั้งแต่เรื่องการบวชเบื้องต้น เสาะแสวงหาอรรถหาธรรมเรื่อย ๆ ตั้งแต่เริ่มเรียนหนังสือ จากเรียนหนังสือก็เข้าป่าเข้าเขา บอกมาเรื่อย จนกระทั่งกลับจากป่าจากเขาแล้วก็มาอยู่ที่วัดนี้ แล้ววันนี้ก็เป็นวันครบรอบบวช ได้มาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง แล้วก็เป็นคนคิดอีกอันหนึ่งว่า ควรจะแสวงหาความดีให้ได้มากน้อยพอสมควรคนเรา อย่าไปมือเปล่ามามีมือเปล่าไม่เกิดประโยชน์อะไร ไปมือเปล่ามามีมือเต็มก็ยังมีดี

เทศน์วันนั้นก็ให้เป็นคติ เป็น ๖๘ ปีเต็มวันนั้นได้เทศน์ให้พี่น้องชาวอุตรเราได้ฟังทั่วหน้ากัน วันนั้นคนก็มาก ไปเทศน์ที่ไหนก็เหมือนกันเรื่องคนนี่ไม่น้อย ไปที่ไหนภาคไหนเหมือนกันหมดนะ เต็ม ๆ เลย อย่างภาคเหนืออยู่จังหวัดไหน ๆ รุมไปฟังไปเทศน์จังหวัดนั้นก็รุมจากจังหวัดนั้นไปฟังแน่นหมด ๆ จังหวัดแพร่นี้ก็จังหวัดเล็กน้อย ไปนี้คนแน่นหมดเลย ในบริเวณกว้าง ๆ นั้น โห นี่มันไม่ใช่จังหวัดแพร่แล้วนะ มันควรจะยกฐานะขึ้นอีก หลวงตาบัวจะยกฐานะขึ้นให้เป็นมณฑลแพร่ เราบอก แต่เวลาหลวงตาไปแล้วมันจะตกไปไหนไม่รู้แหละ เราพูดสนุกเฉย ๆ คือคนมาก มากจริง ๆ ไปเทศน์ที่ไหน ยิ่งเชียงใหม่ด้วยแล้วนั้นเต็มหมดเลยนะ มหาวิทยาลัยกว้าง ๆ นั้นเต็ม

หมดเลย พระก็มากวันนั้น ประชาชนก็มาก เทศน์ที่เชียงใหม่ดูเหมือน ๓ วัน วัดเจดีย์หลวง มหาวิทยาลัย ๒ ครั้ง เฉพาะตัวเชียงใหม่มี ๓ ครั้ง คนมากด้วยกันทั้งนั้น วัดเจดีย์หลวงก็แน่นหมดเลยวันนั้น พระก็มาก

เราพูดตรง ๆ ในหัวใจของเราที่ถอดออกมาสังเคราะห์พี่น้องทั้งหลาย จากการเรียกว่าเดนนตายมานั้นนะ เรามาสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความภูมิใจในธรรมทุกชั้น เราไม่ได้บกพร่องในธรรมชั้นใด ๆ จนกระทั่งพาดให้มันถึงวิมุตติหลุดพ้นตลอดไปเลย เชี่ยว เป็นแต่เพียงว่าภูมิของศาสตากับภูมิของหนูมีต่างกัน จุดหมายปลายทางหรือความสม่ำเสมอก็ว่า นตฺธิ เสยฺโยว ปาปิโย ได้แก่จิตที่บริสุทธิ์หลุดพ้นเรียบร้อยแล้ว นั้นเสมอกันหมด นอกนั้นก็มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน ภูมิของศาสดาก็รู้สึกซึ่งกว้างขวางเต็มภูมิของศาสดา สวากแต่ละองค์ ๆ ก็เป็นตามนิสัยวาสนาของตนที่สร้างมามากน้อย กว้างแคบเป็นลำดับลำดับมา

เพราะฉะนั้น ท่านถึงยกพระอรหันต์ชั้นเป็น ๔ ประเภทด้วยกัน ประเภทที่หนึ่ง *สุกขวิปัสสโก* การปฏิบัติอย่างเรียบ ๆ ราบ ๆ ไปเรื่อย ๆ สม่ำเสมอไปเรื่อย วิปัสสโก เกี่ยวกับเรื่องวิปัสสนา สติปัญญาติดตามฆ่ากิเลสเรียบไปเลย รู้อย่างสงบสบาย ไม่กระทบกระเทือน ไม่ตื่นไม่เต้นเกี่ยวกับเรื่องธาตุเรื่องชั้นธมมากนัก ภูมิจากนั้นกระเทือนธาตุชั้นธม กระเทือนจิตใจเป็นพัก ๆ การบำเพ็ญ กิเลสมีหลายคลื่น ธรรมะต้องมีหลายคลื่นด้วยกัน รับกัน ตอบรับกัน พัดกันบนเวที สำหรับสุกขวิปัสสโก รู้สึกท่านจะไปอย่างไร้แบบ ๆ แต่เราเล็งเอาตามศัพท์ที่ท่านแปลออกมา แล้วการปฏิบัติของเรามันก็เข้ากันทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สงสัยที่เทียบเคียงเหล่านี้ สุกขวิปัสสโก ผู้ที่รู้อย่างสงบเรียบไปเลย ได้แก่ประเภทที่ ๑

เตวิชโช บรรลุแล้วยังได้วิชา ๓ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ระลึกชาติย้อนหลังได้ จตุปปาตญาณ อาสวักขยญาณ จากนั้นก็ฉฬภิญโญ ได้อภิญญา ๖ นี้หมายถึงกรณีพิเศษ เครื่องประดับท่านเป็นพิเศษ ๆ ไป ลำดับที่ ๔ นี้เรียกว่าสุดยอดบารมีของพระอรหันต์ ท่าน จตุปฏิสัมภัทปัตโต เรียกว่าผู้แตกฉานมาก อตถปฏิสัมภิตา ธัมมปฏิสัมภิตา นิรุตติปฏิสัมภิตา ปฏิภาณปฏิสัมภิตา นี้แตกฉานหมด นี้เรียกว่า จตุปฏิสัมภัทปัตโต อรหันต์ประเภทที่ ๔ เครื่องประดับของท่านเรียกว่าหยดย้อยมากที่สุด นี่ก็คือเป็นไปตามความปรารถนาของท่าน

เวลาท่านปรารถนา เช่น ความวิมุตติหลุดพ้นต้องการด้วยกัน แต่มีความปรารถนาปลีกย่อยในเครื่องประดับ เหมือนต้นไม้ ต้นลำของมันเป็นต้นไม้ชนิดเดียวกันก็ตาม แต่กิ่งก้านสาขาแตกแขนงไปจะต่างกัน ๆ มีลักษณะต่างกันอย่างนั้น อรหันต์ ๔ นี้เหมือนกัน หลักของอรหันต์นั้นก็ได้แก่ ผู้สิ้นจากกิเลสด้วยกันเรียบร้อยแล้ว นี่เสมอ

กันหมด เรียกว่าต้นลำ ที่นี้กิ่งก้านสาขาที่แตกออกไปก็แตกไปเป็น สุขวิปีสสโก เตวิช โช ฉพภิญโญ จตุปฏิสัมภิตปโปโต ๔ ประเภท แยกสาขา คือกิ่งก้านของท่านออกไปตามนิสัยวาสนาที่ผู้มีความปรารถนาอย่างไร ๆ เป็นเครื่องประดับความบริสุทธิ์ ท่านก็ปรารถนามา เวลาสำเร็จแล้ว กิ่ง ก้าน สาขา ดอก ใบ ซึ่งเป็นความปรารถนาปลีกย่อยก็รวม ๆ เป็นกิ่งเป็นก้านสวยงามตามนิสัยวาสนาของท่านที่ได้ทำความปรารถนามา นี้ อรหันต์ ๔

ท่านทั้งหลายให้ทราบเสียนะ ว่าอรหันต์ ๔ อยู่ในศาสนาพระพุทธเจ้า ที่เป็นต้นลำของพุทธศาสนาเรียกว่าชั้นเอกอุ ในสามแดนโลกธาตุไม่มีศาสนาใดที่จะเทียบเสมอเหมือนพุทธศาสนาได้เลย เป็นศาสนาคุณโลกคู่สงสารจริง ๆ ไม่บกพร่องเลย นี่เป็นอันหนึ่ง คือพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ทรงสมบูรณ์สรรพธรรมทั้งหลายเต็มภูมิของศาสดาจากนั้นก็มาสอนสาวก นี่คือออกจากพุทธศาสนานะ พอแตกออกมาก็เป็นสาวกบารมีญาณ สาวกทั้งหลายไปศึกษาอบรมจากท่าน แดกกระจัดกระจายออกมาเป็นมรรคเป็นผล แดกกระจัดกระจายไปหมดจากพุทธศาสนา เรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ เมื่อยังมีผู้ปฏิบัติตามหลักศาสนธรรมอยู่ มรรคผลนิพพานจะกระจายอยู่อย่างนี้ตลอด

เช่นเดียวกับกิเลสที่มีสัตว์โลกทั้งหลายเต็มโลกธาตุนี้ ส่วนมากมีแต่ความยินดีไปตามกิเลสทั้งนั้น เพราะฉะนั้นความดีความดีจึงเสมอกัน ไม่มีใครอยู่ได้เฉย ๆ ต้องติดต่อดิ้นด้วยอำนาจแห่งกิเลสมันผลักดันจิตใจ ให้คิดอย่างนั้น ให้อายุได้อย่างนี้ ต้องการอย่างนั้น มีแต่ความต้องการ ความหิวโหย เต็มหัวใจ ความอึดพ้อไม่มีในกิเลสที่มีอยู่ในหัวใจสัตว์ สัตว์จึงไม่มีใครอึดพ้อ เต็มไปด้วยความหิวโหย ไม่ว่าจะคนทุกข์ คนจน คนโง่ คนฉลาด ฐานะสูงต่ำประการใด กิเลสจะไปตั้งบ้านเรือนแห่งความกังวลุ่นวายอยู่ในหัวใจทุกดวง กิริยาท่าทางภายนอกเป็นอย่างหนึ่ง แต่ภายในจิตใจเป็นอีกอย่างหนึ่ง นี่คือเรื่องของกิเลส แล้วสัตว์โลกทั้งหลายก็ติดติดไปตามมัน ผลของมันก็คือความทุกข์ความเดือดร้อน

ที่นี้เรื่องศาสนาผู้เข้าบำเพ็ญศาสนาตามกำลังความสามารถของตน ตามขั้นตามภูมิ ยกอันดับหนึ่งก็คือพระ ท่านออกปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพานจริง ๆ ท่านออกนี้เข้าป่าเข้าเขา ๆ บำเพ็ญแต่ธรรมแต่ธรรมล้วน ๆ ผลปรากฏออกมาเป็นสาวกของพวกเรา สงฆ์ สรรณี คัจจามิ คือองค์นั้นสำเร็จพระโสดาฯ องค์นี้สำเร็จพระสกิทาคา องค์นั้นสำเร็จเป็นพระอนาคาฯ องค์นี้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ เป็นสรณะของพวกเราตลอดทุกวันนี้ ออกมาจากหลักพุทธศาสนาที่แผ่กระจายต่อสัตว์โลกผู้มุ่งกับการปฏิบัติต่อธรรมของศาสดาเรา แล้วยังเป็นไปอย่างนี้ตลอด

ตั้งที่ท่านแสดงไว้กับพระอานนท์ ที่พระอานนท์ไปทูลอาราธนาให้พระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นเวลานานแสนนาน ไม่อยากให้พระองค์ปรินิพพานไปอย่างง่ายดาย พระองค์ก็ ภาษาของเราเรียกว่า ดูเอาบ้าง “อานนท์จะมาหวังอะไรกับเราอีก ธรรมทั้งหมดเราสอนไว้เรียบร้อยแล้วเพื่อมรรคเพื่อผล นิพพานทั้งนั้นไม่บกพร่อง เรายังเหลือแต่ร่างเท่านั้นเวลานี้ ธรรมะนี้เป็นศาสดาแทนเราตถาคตแล้ว ดูก่อนอานนท์ ธรรมและวินัยนั้นและจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต เมื่อเราตายไปแล้ว ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมแก่ศาสนธรรมนี้อยู่ พระอรหันต์ไม่สูญจากโลกนะอานนท์” นี้ประกาศกิจวานไว้อย่างนั้น

มรรคผลนิพพาน จะเป็นไปตามการประพฤติปฏิบัติตัวในทางความดีงามทั้งหลายตามขั้นตามภูมิของผู้บำเพ็ญ จะแสดงผลออกไปเรื่อยๆ ๗ เช่นเดียวกับกิเลสมันเป็นทางฝ่ายต่ำให้หมุนไปตามมัน มันก็ไปทางความชั่วช้าลามก ได้รับความทุกข์มากน้อยตามความดีความดีของตนเองนั้นแหละ ไปเรื่อย ๆ เช่นเดียวกัน เพราะกิเลสกับธรรมมีความเสมอภาค สามารถที่จะผลิตผลได้ทั้งฝ่ายธรรมะและฝ่ายกิเลสเสมอกัน จิตใจเอนเอียงไปทางกิเลส ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาซึ่งเป็นฝ่ายความชั่วช้าลามก เอนไปมากเท่าไรก็จมลง ๆ นี้เป็นฝ่ายของกิเลสจะแสดงผลขึ้นมาเรื่อย ๆ ตามการดีดดีนของผู้คนที่กระเสือกกระสนไปตามมัน

ที่นี้ทางด้านธรรมะเราก็ดีดดีนของเราทางด้านธรรมะก็ค่อยเป็นค่อยไป ก็ไปทางนี้อีก ๆ สุดท้ายก็หลุดพ้นไปได้ ทั้งสองนี้มีผลเสมอกัน อยู่กับหัวใจของเรา นะ กิเลสก็เกิดที่หัวใจของเรา อยู่ที่หัวใจของเรา ธรรมะก็เกิดที่หัวใจของเรา อยู่ที่หัวใจของเรา แล้วแต่เราจะหมุนไปทางไหน ถ้าหมุนไปทางกิเลสก็เป็นผลแห่งทุกข์ขึ้นมาเรื่อย ๆ ถ้าหมุนไปทางธรรมก็เป็นผลแห่งความสุขขึ้นมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์ได้โดยสิ้นเชิง เพราะการเดินตามธรรม ถ้าเดินตามกิเลสก็ลงนรกอเวจี หมุนไปเวียนมาอยู่ในวัฏวน ซึ่งเป็นเหมือนขอบดั่งของวัฏจักรนั้นแหละ หมุนอย่างนี้ไม่มีวันออกได้เลย

การที่สัตว์โลกจะออกจากวัฏจักรนี้ได้ นั้น ไม่มีอันใดที่จะดึงสัตว์โลกออกได้ ชี้นิวอันเดียวว่ามีธรรมเท่านั้น อย่างอื่นดึงออกไม่ได้นะ โลกนี้จะจมอยู่นี้ตลอดมา มีธรรมเท่านั้นเป็นเครื่องจุดลากดึงออกได้ ใครมีมากมีน้อยดึงออกได้มากน้อย มีเต็มทีดึงออกหลุดพ้นจากทุกข์ ดังพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน นี้คือผู้มีธรรมเต็มภูมิจากการขวนขวายของตน ให้จำเอานะพี่น้องทั้งหลาย นี้คือคงเส้นคงวาหนาแน่นในธรรมทั้งหลาย อย่าไปตื่นกับเรื่องกิเลสตัณหา มันหลอกหลวง

ทุกวันนี้ไปที่ไหนกิเลสหลอกหลวง กิเลสเป็นศาสดาเอกนะ มันไม่ได้ไปหาบำเพ็ญที่นั่นที่นี้เหมือนพระพุทธเจ้ามาเป็นศาสดาของโลกนะ มันหากเป็นศาสดาของสัตว์อยู่ใน

ตัวของมัน ตัวมันเองก็ไม่ได้เรื่องได้ราว แต่เวลามันโม่มันคุยให้เพื่อนฝูงฟังนี่มันเก่งกว่า เพื่อนฝูงทุกคนนะ ไม่ว่าคนใดก็ตาม ถ้างได้वादลวดลายกิเลส ไม่มีใครสู้มันได้ คนนี้เป็นศาสดาเอกในคลังกิเลสทั้งหลายด้วยกัน ไปทางไหนดินก็ออกอย่างนี้แหละเรื่องกิเลส แล้วกล่อมสัตว์โลกให้ลุ่มจมตลอดเวลา นิมนวลมากนะกิเลส ไม่มีอะไรนิมนวลกว่ากิเลสไปได้ มีธรรมเท่านั้นที่เหนือกิเลส เพราะฉะนั้น ธรรมจึงจุดลากสัตว์โลกที่จมอยู่ในกิเลสออกให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปได้โดยไม่ต้องสงสัย

ธรรมกับกิเลสนี้เป็นคู่เคียงกันมา เป็นข้าศึกศัตรูกันมาตลอด ใครจะหมუნไปทางไหนก็หมუნ ถ้าหมუნไปทางกิเลสก็จะเป็นวิฎฐานอยู่นี่ตลอด จิตไม่ฉิบหาย จิตดวงนี้ไม่เคยตาย ไม่เคยฉิบหาย ออกจากร่างนี้เข้าสู่ร่างนั้น จากร่างนั้นเข้าสู่ร่างนี้ การเข้าร่างแต่ละแห่งละภพละชาตินี้ไปด้วยบุญด้วยกรรมนะ ถ้ามีบุญมีกรรมมากไปทางที่ดี มีบาปมีกรรมมากไปทางที่ชั่ว บาปกรรมมากเท่าไรยิ่งจม ๆ นี้เป็นหลักธรรมชาติ ไม่มีใครแก้ไขได้เลย แม้พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้พระองค์ใดก็ตาม ไม่เคยมีพระพุทธเจ้ามาแก้กรรมของสัตว์ให้เป็นอย่างอื่นอย่างใดไปตามกรรมที่ตนได้ทำแล้วดีชั่ว นั้นแหละเป็นของเราตายตัว พระพุทธเจ้าองค์ใดมาแก้ไม่ได้นะ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงสอนให้เชื่อกรรม

กมุทสุสโกมุทิ กมุททายาทโ ท กมุทโยนิ กมุทพนธุ กมุทปฏิสรโณ ชัม กมุหม์ กวิสสามิ กลุยาณัม วา ปาปกัม วา ตสฺส ทายาทโ ท กวิสสามิ เรามีกรรมเป็นของตัว คือจะไปแยกให้เป็นสมบัติของใครไม่ได้ ต้องเป็นของตัวตั้งแต่ขณะทำลงไป จะไปแยกแบ่ง สันปันส่วนให้ใครไม่ได้เลย พระพุทธเจ้าก็มารับไม่ได้ มาแบ่งหนักแบ่งเบาให้ไม่ได้ ต้องเป็นตัวของตัวเองเป็นผู้รับ กรรมชั่วมากน้อยเป็นของตัวเองนี้เรียกว่า กมุทสุสโกมุทิ กรรมเป็นของเราทั้งดีแล้วชั่ว ถ้าเป็นของดีก็เป็นของเรา ใครจะมาแบ่งไปก็ไม่ได้ แยกไปก็ไม่ได้ กรรมเป็นทายาท กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ กรรมเป็นที่พึ่งที่ยึดที่อาศัย ถ้าเป็นกรรมดีก็เป็นที่อาศัย ถ้าเป็นกรรมชั่วเป็นภัย เพราะฉะนั้นท่านจึงมาตัดสินใจตอนท้ายว่า กลุยาณัม วา ปาปกัม วา กรรมดีหรือกรรมชั่วเราจะทำกรรมใด ถ้าทำกรรมชั่ว บาปเป็นของเรา ถ้าทำกรรมดี บุญเป็นของเรา ให้เลือกเอาตรงนี้ ท่านบอก

กลุยาณัม วา ปาปกัม วา ตสฺส ทายาทโ ท กวิสสามิ คือเป็นของเราทั้งนั้นแหละไม่ว่าดีว่าชั่ว ให้รีบเร่งให้พิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้ เรามีธรรมขององค์ศาสดาแทนศาสดา คือแทนพระพุทธเจ้าอยู่แล้วเต็มหัวใจทุกคน เต็มคัมภีร์ไบเบิล ครูบาอาจารย์ที่มาแนะนำสั่งสอนท่านก็สั่งสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้เราไปปฏิบัติ ฟึดหรือแก้ไขตัวเองให้เป็นคนดี เราอย่าวิ่งไปตามกิเลส วิ่งมากก็กบก็กลับได้รับความทุกข์มากมายเท่าไร ให้พากันเข็ดหลาบบ้างนะ ถ้าไม่เข็ดจะจมไปเรื่อย ๆ นะ ถ้าเข็ดหลาบก็สู้กัน มันอยากทำชั่วเราไม่ทำ มันไม่อยากให้ทำดีแหละเรื่องกิเลส เราทำ ต้องฝืนอย่างนี้ตลอด ครั้นฝืนไปฝืน

มาความชั่วก็อ่อนลง ๆ ความดีเด่นขึ้น ๆ ที่นี้อยากทำแต่ความดี ตื่นตามาเข้าขึ้นมาใน
ระลึกความดีเป็นที่พึง ๆ แล้ว นั้นละจิตใจที่เคยกับความดีแล้วจะหมุนไปทางความดี ๆ

ดังที่เราเคยพูดเรื่องอุบาสก ภาวนาแก่ด้วยนะอุบาสกคนนั้น ภาวนาจิตออกไป
รู้ข้างนอก พูดเท่านั้นแหละเข้าใจทันที ธัมมิกอุบาสก นั้น เป็นผู้มีคุณสมบัติติดพันกับ
อรรถกับธรรม หัวใจอยู่กับธรรม ชีวิตจิตใจอยู่กับธรรมโดยถ่ายเดียว มีการมีงานทาง
ไหนเขาต้องมาเชื่อเชิญให้ไปเป็นหัวหน้า ๆ ในงานต่าง ๆ ไม่ได้อยู่ว่างได้เลยแหละ ที่นี้
พอจวนตัวเข้ามาเจ็บไข้ได้ป่วยหนัก แน่ใจว่าจะไปไม่รอดแล้ว ก็บอกลูก คือสั่งลูกให้ไป
นิมนต์พระสงฆ์ท่านมาสวดสังวัธยายธรรมให้ฟัง เป็นเครื่องรื่นเรียงในวาระสุดท้ายก่อนที่
พ่อจะจากไป

ลูกก็ไปนิมนต์พระ พอนิมนต์พระมาแล้ว พระก็มาสวดธรรมให้ฟังท่านก็รื่นเรียง
จิตของท่านเคลิ้มไป ไม่ใช่เคลิ้มหลับนะ เคลิ้มเข้าไปแล้วเข้าสู่ความสงบ พอออกจาก
ความสงบก็ออกรู้ ที่ไหนได้เทวดาสวรรค์ ๖ ชั้น มาทุกชั้น รถทิพย์มาเต็มอยู่บนอากาศ ที่
นี้ธัมมิกอุบาสกจิตรวมแล้วส่งออกไปรู้ซิ ทางนั้นก็เชื่อเชิญทางนี้ก็เชื่อเชิญให้ไปรถของ
เขา ๆ พวกเทวดานะ เพราะท่านผู้นี้ควรแก่สวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น จะไปชั้นใดได้ทั้งนั้น เพราะ
ฉะนั้นรถทิพย์ของเทวดาจึงมาทุกชั้น ตั้งแต่ชั้นจาตุมจนกระทั่งถึงชั้นปรนิมมิตวสวัตตี
๖ ชั้น ที่นี้เมื่อท่านเห็นอย่างนั้นแล้ว ท่านก็เตือนพวกนั้น บอกให้รอเสียก่อน คือพวก
นั้นคนนั้นก็เรียกร้อง คนนี้ก็ขอเชิญ เชิญตลอดเต็มท้องฟ้าว่างั้นเถอะ ทางนี้กลัวจะเป็น
อันตรายแก่ธรรม เลยบอกให้รอไว้ก่อน คือบอกทางโน้น มันเลยหลุดปาก คือจิตนี้
ทำงานกับพวกเทพนะ

อ้าว ฟัง เปิดถอดนี้ออกมาด้วยนะ คราวนี้มีพยานที่จะพูด คือจิตมันออกไปรู้
โน้น พวกเทพทั้งหลายเต็มอยู่นั้น ที่นี้เลยหลุดปากออกไปให้รอเสียก่อน ไม่ได้เป็นคำ
พูดในภาษาธรรมกับพวกกายทิพย์นะ พูดกันโดยภาษาจิตเข้าใจไหม อันนี้มันหลุด
ปากออกไปให้รอเสียก่อน ลูกหลานทั้งหลายก็ได้ยิน พระท่านสวดมนต์อยู่ท่านก็ได้ยิน
บอกว่าให้รอก่อน นี่มันหลุดปากออกมา คือจิตพูดกับพวกเทพนะ แต่ปากมันหลุดออก
มา นี่เรียกว่าหลุดปาก หลุดปากออกมาพระท่านก็เลยเลิกไป พอไปถึงวัด ทางนี้ก็พอดี
กัน พอจิตถอนจากพวกเทพมานี้ พระหายหน้าไปหมด

อ้าว พระคุณเจ้าไปไหนกันหมด ก็คุณพ่อบอกให้ท่านรอก่อน ท่านก็ไปละชิ
อ้อย. พ่อไม่ได้บอกให้ท่านรอนะ พวกเทพทั้งหลายมารอพ่ออยู่บนอากาศเต็มไปหมดบน
ท้องฟ้า รถทิพย์เต็มไปหมดเลย แล้วมาเชื่อเชิญพ่อให้ไป พ่อบอกว่าให้รอไว้ก่อนทาง
โน้นอย่าด่วนยุ่ง มันจะเสียการฟังธรรมทางนี้ต่างหาก ไม่ได้ห้ามพระนะ ไปนิมนต์ท่าน
มาเดี๋ยวนี้ บอกลูกไปอีก พอดีพระไปถึงพระเชตวัน พระพุทธเจ้าก็ขนาบอีกนะ นี่มา

อะไรสวดมนต์ยังไม่เสร็จ ก็อุบาสกท่านให้หยุดก็เลยมา อุบาสกไม่ได้ห้ามพวกเธอทั้งหลายนะ ห้ามพวกเทพต่างหาก นั่นเห็นไหมละความรู้รับกันแล้ว พวกเทพทั้งหลายมาเต็มอยู่บนท้องฟ้าอากาศนั้น พวกฤทธิ์พี่ยังนั่น ๆ แล้วอุบาสกนั้นห้ามพวกเทพ มันจะเป็นการรบกวนธรรมต่างหาก ไม่ได้ห้ามพระนะ ไปเดี๋ยวนี้ พระพุทธเจ้าไล่พระกลับมาอีก พออุบาสกคนนั้นรู้ตัวพอดีพระก็มา ทางนี้จะให้ไปนิมนต์พระ ก็เลยได้มาพร้อมกันนี้ฟังซิ

จิตของท่านดีทางด้านจิตตภาวนาด้วยนะ ไม่ได้มีแต่ทานการกุศลประเภทอื่น ๆ โดยถ่ายเดียว ทางจิตตภาวนาท่านก็รู้ พอจิตสงบลงไป ๆ มันส่งออกรู้พวกกายทิพย์ทั้งหลาย นั่นละที่ว่าห้ามก็ห้ามอันนั้น ถ้าธรรมตาจะไม่ออกคำพูดนะ เป็นภาษาใจ จะตอบกันอยู่บนอากาศ แต่นี่มันหลุดปากออกไป บอกว่ารอก่อน ๆ พอพระท่านสวดอะไรเสร็จเรียบร้อยแล้ว นี่ถึงกาลเวลาพอจะไปแล้วนะ แล้วไปเลยเดี๋ยวนั้น นั่นเห็นไหมห่วงใยอะไรที่ไหน นั่นละ อำนาจแห่งบุญแห่งกุศลไม่พาใครให้เกิดความทุกข์ความเดือดร้อน อุบาสกนั้นก็เตรียมพร้อมทุกอย่าง พอแล้วก็ไปละนะ แล้วก็ไปเลย

นี่ละอำนาจแห่งคุณงามความดี ถ้าสร้างไว้แล้วจะทำความชุ่มเย็นเป็นสุขให้แก่เจ้าของผู้สร้างบุญสร้างกุศล แต่การสร้างบาปสร้างกรรมนี้ สร้างมากเท่าไร ยิ่งจะตายเท่าไรยิ่งติดยิ่งดี เป็นพินเป็นไฟภายในหัวใจ คิดสายแสบไปไหนมีแต่เรื่องบาปเรื่องกรรมที่เจ้าของทำไว้ ใจเลยเป็นกังวลอันใหญ่หลวง ตายแล้วจมเลย ให้จำเอานะ พิน้องทั้งหลาย เรื่องบาปเรื่องบุญมีอยู่มาตั้งแต่เดิม กิเลสก็มีมาตั้งแต่เดิม ธรรมมีมาตั้งแต่เดิม บาปบุญ นรกสวรรค์มีมาตั้งแต่เดิม ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาองค์ไหนก็มาเห็นสิ่งที่เคยมีมาตั้งแต่ตั้งกัปตั้งกัลป์ มารู้อย่างเดียวกันเห็นแบบเดียวกันสอนแบบเดียวกัน ทั้งฝ่ายชั่วฝ่ายดีให้โลกทั้งหลายได้รู้ แล้วให้พากันตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

ต้องฝืน ไม่ฝืนไม่ได้นะ นี่เดือนขนาดนั้นนะ ต้องฝืน เราจะอ่อนไปตามกิเลสไม่ได้จนแน่ ๆ ต้องมีการฝืน ฝืนเพื่อดีจะเป็นอะไรไป ทุกข์เพื่อความสุขไม่เป็นไร ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์นี้เสียหายมาก วิ่งเต้นตามกิเลสก็เป็นทุกข์ โลกทั้งหลาย มนุษย์สัตว์ทั้งหลายเรา แล้วก็ทุกข์เพิ่มขึ้นอีกเพราะบาปเพราะกรรมเข้าไป แล้วที่นี้ทุกข์ในทางความบึกบึน ทางสร้างความดีมันก็เป็นทุกข์ แต่ทุกข์เพื่อเป็นความสุข เอ้า ทุกข์เออะ ทุกข์อันนี้ไม่เป็นไร พระพุทธเจ้าสลับ ๓ หน เป็นศาสดาเอกของโลก นี่ทุกข์สลับ ๓ หน เป็นศาสดาของโลกเลิศเลอขนาดไหน นั่นพระองค์ก็ยอมเสียสละ ให้พากันจำทุกคน ๆ ไม่อย่างนั้นไม่ได้

กิเลสยังหนาแน่นเข้ามาทุกวัน เรามองไปที่ไหนมันดูไม่ได้นะ เราพูดจริง ๆ ถ้าพูดออกไปเขาจะหาว่าเราเป็นบ้า เอ้า ว่าจริง ๆ นะ แต่เราดูเขามันบ้าทั้งนั้น เข้าใจไหม

ที่นี้เวลาเขามาตอบโต้เรา หลวงตามันเป็นบ้ำมาจากโลกไหน มาอยู่กับคนดีทั้งหลายเขา
จะว่า คือเขาเป็นบ้ำทั้งโลก อันนี้ดูมันเห็นจะว่ายังไง แล้วชินได้ยังไง ก็เลสตัณหา ความ
บาป เรื่องบาปเรื่องกรรมทั้งหลายกับกรรมทั้งหลายไม่ชินกัน มองรู้ทันที ๆ เลย เพราะ
ฉะนั้น พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านจึงไม่ชินต่อบาปต่อกรรม ต่อกิเลสตัณหาประเภท
ต่าง ๆ ทั้งต่อบุญต่อกุศล ท่านไม่ได้ชิน เพราะจิตใจของท่านคล้องทุกอย่าง เป็นวิมุตติ
จิตแล้ว ไม่อยู่ในความชินชาน้ำด้านนะ จิตดวงนี้สว่างไสวตลอดเวลา

ท่านสอนพวกเราท่านสอนด้วยความสว่างไสว ไม่ได้สอนด้วยแบบหุนหวกตา
บอดตังพวกเราสอนกัน สอนกันว่ายังไง ถ้าฝั้วจะไปวัด จะไปอะไร ฉันจะไปธูระ ฉันจะ
ไปตกปลาเนาะ เมียสอนฝั้วเข้าใจไหม นี่มันเถียงกันแบบนี้ ถ้าเมียจะไปวัด ไปหาอะไร
ฉันกำลังจะไปตกปลาเตรียมทอดแหแล้วนี่ ไปอย่างนั้นเข้าใจไหม ระวังนะ ทะเลาะกัน
มันทะเลาะอย่างนี้ ถ้าอย่างนั้นเมียก็ไปสวรรค์ ฝั้วก็ลงบ่อใหญ่เลย เข้าใจไหม บ่อเขาตก
ปลานั้นแหละ บ่อไหนก็ไม่รู้ เลยจากบ่อตกปลาก็บ่อนรก ให้ระวังนะฝั้วเมียอย่าทะเลาะ
กัน ถ้าไม่อย่ากลงบ่อใหญ่เข้าใจไหม เอาละวันนี้พูดเท่านั้นละพอ

บัญชีกฐินของคุณชายป้อมที่กรุงเทพฯ นะ เงินที่มีอยู่ในบัญชีกฐินช่วยชาติมีดังนี้
ธนาคารกรุงเทพฯ มีจำนวน ๒๖๔,๔๗๙ บาท เท่ากับ ๑๕๒ กอง แล้วบัญชีของกสิกร
ไทยมีจำนวน ๒,๗๓๔,๙๓๔ บาท เท่ากับ ๑,๗๐๙ กอง รวมจำนวนเงินทั้งหมดเป็น
๒,๙๗๙,๔๑๓ บาท เท่ากับ ๑,๘๖๒ กอง ส่วนเงินดอลลาร์มีจำนวน ๙๘,๒๒๒ ดอลลาร์
จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com